

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Renata Nawrot
Sędziowie	Sędzia WSA Leszek Kobylski (sprawozdawca)
	Sędzia WSA Iwona Szymanowicz-Nowak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Radomiu
w trybie uproszczonym w dniu 18 października 2016 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska – Watchdog Polska z siedzibą w
Warszawie
na bezczynność Prezydenta Miasta Radomia
w przedmiocie dostępu do informacji publicznej

1. **umarza postępowanie w zakresie zobowiązania Prezydenta Miasta Radomia do rozpatrzenia wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska-Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 22 lutego 2016 r. o udostępnienie informacji publicznej;**
2. **stwierdza, że Prezydent Miasta Radomia dopuścił się bezczynności w rozpoznaniu wniosku wymienionego w punkcie 1;**
3. **stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;**
4. **wymierza Prezydentowi Miasta Radomia grzywnę w wysokości 200 (dwieście) złotych;**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Magdalena Krawczyk

referent stażysta

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 czerwca 2016 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej: „skarżący”), na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 i art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., dalej „p.p.s.a.”), wniosło skargę na bezczynność Prezydenta Miasta Radomia w przedmiocie dostępu do informacji publicznej. Skarżący wniósł o:

- uznanie, że Prezydent Miasta Radomia pozostaje w bezczynności w przedmiocie udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej,
- zobowiązanie Prezydenta Miasta Radomia do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem.

W uzasadnieniu skargi skarżący wyjaśnił, że dnia 22 lutego 2016 r. złożył drogą elektroniczną wniosek o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej przyznanych przez Prezydenta Miasta Radomia nagród dla pracowników Urzędu Miasta. Skarżący podniósł, iż zobowiązany podmiot nie odpowiedział na powyższy wniosek tj. nie udostępnił żądanych informacji, ani nie wydał w tym zakresie decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

W odpowiedzi na skargę Prezydent Miasta Radomia wniósł o umorzenie postępowania, ewentualnie o oddalenie skargi. Wyjaśnił, iż wniosek skarżącego o udostępnienie informacji z dnia 22 lutego 2016 r. został zakwalifikowany jako spam i odzyskany w dniu 22 czerwca 2016 r. Jednocześnie podniósł, iż pismem z dnia 4 lipca 2016 r. przekazał Wnioskodawcy informacje o nagrodach, które otrzymali w 2015 r. pracownicy samorządowi, którzy są funkcjonariuszami publicznymi. Ponadto wydał decyzję nr 5/2016 z 4 lipca 2016 r. odmawiając udostępnienia informacji z wniosku w części dotyczącej udostępnienia listy imion i nazwisk odnoszącej się do pracowników samorządowych nie będących funkcjonariuszami publicznymi, którzy w 2015 r. otrzymali nagrody, wysokość nagrody oraz informację o tym, co stanowiło podstawę jej przyznania.

Organ wskazał także, iż z przyczyn od niego niezależnych, Wnioskodawcy nie otrzymali żądanych informacji w terminie 14 dni od wysłania przez nich maila. Po powzięciu informacji o istnieniu takiego wniosku organ udostępnił informacje publiczną w terminie prawem przewidzianym. W związku z tym, wniósł o nieobciążanie organu kosztami postępowania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył co następuje:

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a., kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a.

Uwzględniając skargę na bezczynność sąd, o czym stanowi art. 149 § 1 p.p.s.a., zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności (pkt 1); zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa (pkt 2); stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania (pkt 3). Jednocześnie, co wynika z art. 149 § 1a p.p.s.a., sąd stwierdza, czy bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W literaturze przyjmuje się, że bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie określonym terminie wymieniony organ nie podejmie żadnych czynności w sprawie lub gdy wprowadził prowadził postępowanie w sprawie, jednakże – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem stosownego aktu lub nie podjął czynności (T. Woś (w:) T. Woś (red.), H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, *Postępowanie...*, 2010, s. 70).

W sprawie niniejszej ocenie podlegało, czy organ, do którego strona skarżąca zwróciła się z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej, dopuścił się bezczynności. Niekwestionowane jest, że wnioskowana informacja stanowiła informację publiczną, a Prezydent Miasta Radomia, jako organ administracji publicznej, zobowiązany był do jej udzielenia w myśl przepisów o dostępie do informacji publicznej.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058, ze zm., dalej „u.d.i.p.”), udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Biorąc zatem pod uwagę okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że wniosek skarżącego wpłynął do organu w dniu 22 lutego 2016 r. i – jak wskazał organ - został zakwalifikowany jako spam. Z przekazanych Sądowi akt wynika, że przedmiotowy wniosek został odzyskany po wpłynięciu do organu skargi na bezczynność tj. 20 czerwca 2016 r., a nie w dniu 22 czerwca 2016 r. (jak wskazał organ w odpowiedzi na skargę). Poza sporem w niniejszej sprawie jest, że żądane przez skarżącego informacje

Sygn. akt: VIII SAB/Wa 43/16

udzielone zostały dopiero po wpłynięciu skargi na bezczynność, tj. w dniu 4 lipca 2016 r. Bezspornie zatem organ przekroczył termin do udostępnienia wnioskowanej informacji.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku skargi na bezczynność, Sąd bierze pod uwagę okoliczności istniejące w dniu rozpoznania skargi, jedną z takich okoliczności jest istnienie przedmiotu zaskarżenia. Ujednolicona wskutek wydania przez NSA dnia 26.11.2008 r. uchwały siedmiu sędziów w sprawie I OPS 6/08 linia orzecznicza sądownictwa administracyjnego stanowi, że w sytuacji, w której po wniesieniu skargi na bezczynność organu - w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a p.p.s.a. - organ wyda akt lub dokona czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, co do których pozostawał w bezczynności, zastosowanie ma art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a., zgodnie z którym sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe. Jak stwierdził WSA w Krakowie w wyroku z 12.12.2014 r., II SAB/Kr 367/14, LEX nr 1602176, postępowanie staje się bezprzedmiotowe niewątpliwie w przypadku wydania przez organ administracji aktu lub interpretacji bądź też dokonania czynności po wniesieniu skargi na bezczynność organu, lecz przed jej rozpoznaniem przez sąd. Nie można bowiem zobowiązać organu do dokonania czynności, która została w momencie orzekania już dokonana, nawet jeśli przekroczony został przez organ termin przewidziany do jej dokonania. Przy ocenie zasadności skargi na bezczynność decydujący jest bowiem stan z momentu orzekania przez sąd administracyjny i fakt dokonania czynności do tego momentu, czyni postępowanie w sprawie bezczynności bezprzedmiotowym.

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Wniosek strony skarżącej rozpoznany został po wniesieniu skargi, jednakże przed jej rozpoznaniem, co powoduje, że w toku zawisłej przed Sądem sprawy sądowoadministracyjnej odpadł przedmiot zaskarżenia, co implikuje konieczność umorzenia postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a.

Sąd uznał również, że bezczynność organu – której dopuścił się Prezydent Miasta Radomia, o czym Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a. – miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Rażące naruszenie prawa jest, jak stwierdził NSA w wyroku z 17.11.2015 r., II OSK 652/15, kwalifikowaną postacią naruszenia prawa i jako takie powinno być interpretowane ściśle. Sąd stwierdza rażące naruszenie prawa, gdy wystąpią szczególne okoliczności uzasadniające przyjęcie takiego stanowiska. Zgodnie ze słownikowym znaczeniem tego sformułowania za

Sygn. akt: VIII SAB/Wa 43/16

działanie „rażące” należałoby uznać działanie bezsporne, ponad miarę, niewątpliwe, wyraźne oraz oczywiste. Nie każde zatem naruszenie prawa wskutek prowadzenia postępowania w sposób przewlekły będzie naruszeniem rażącym. Ocena jednak, czy mamy do czynienia z naruszeniem rażącym, powinna być dokonywana w powiązaniu z okolicznościami danej sprawy, rozpatrywanej indywidualnie, wyznaczonej przez wiele elementów zmiennych.

Przekładając powyższe rozważania na stan niniejszej sprawy stwierdzić trzeba, że wniosek strony skarżącej rozpoznany został po upływie 5 miesięcy od daty jego wystosowania. Biorąc pod uwagę to, że u.d.i.p. przewiduje do dokonania tej czynności dwa tygodnie stwierdzić należy, że po stronie organu wystąpiło kwalifikowane naruszenie prawa. W tym zakresie nie mają znaczenia przyczyny niezakończona sprawa w terminie, a zatem wskazywany przez organ zakwalifikowania wniosku jako spamu, tj. korespondencji „śmieciowej”, nie zawierającej żadnych istotnych informacji. Ważny jest sam fakt jego niedotrzymania. Sąd w pełni podziela pogląd zawarty w postanowieniu NSA z dnia 10 września 2015 r. I OSK 1968/15, że wobec prawnej dopuszczalności wnoszenia wniosków o udzielenie informacji publicznej drogą elektroniczną, do obowiązków organu administracji publicznej należy taka konfiguracja filtrów antyspamowych oraz takie zorganizowanie obsługi technicznej poczty elektronicznej organu, aby zapewnić bezproblemowy i niezwłoczny odbiór wszystkich przesyłanych na ten adres podań. Filtr antyspamowy nie kasuje przy tym wiadomości, a jedynie przenosi je do folderu „spam” w skrzynce odbiorczej, co oznacza, że przy zachowaniu należytej staranności organ powinien zapoznać się z żądaniem wniosku.

Odmienne uznanie czyniłoby tę formę składania wniosków o udzielenie informacji publicznej iluzoryczną, gdyż skuteczność złożenia wniosku byłaby odwrotnie proporcjonalna do skuteczności działania filtra spamowego (im wyższa byłaby jego skuteczność, tym mniejsze prawdopodobieństwo zakwalifikowania wniosku przez oprogramowanie pocztowe za zwykłą wiadomość, umieszczaną w folderze „odebrane”).

Biorąc pod uwagę powyższe, umarżając postępowanie na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a., Sąd uznał, że beczynność w niniejszym przypadku miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, o czym orzeczono w pkt 3 sentencji wyroku na podstawie art. 149 § 1a p.p.s.a.

W punkcie czwartym wyroku Sąd w trybie art. 149 § 2 w zw. z art. 154 § 6 p.p.s.a., wymierzył organowi grzywnę w kwocie 200 zł. Orzeczona grzywna, co podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, pełni funkcję prewencyjną i ma przeciwdziałać beczynności organu prowadzącego postępowanie. Realne zagrożenie

Sygn. akt: VIII SAB/Wa 43/16

sankcją ma na celu przede wszystkim zdyscyplinowanie organu i doprowadzenie do sprawnego, a zarazem terminowego prowadzenia postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Magdalena Krawczyk

referent
stażysta